

# РЕШЕНИЕ

№ 7751

гр. София, 06.03.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 07.02.2025 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов**

**ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева**

**Танка Цонева**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9701** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на А. А. С., с адрес: [населено място], чрез адв. Г. А., срещу Решение № 4041 от 05.09.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 6480/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 16-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-018299/14.09.2022 г., издадено от началник – сектор при Отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания: глоба в размер на 900.00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца, на основание чл.182, ал. 1, т. 6 от З.ДВ.П. за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. и е посочено отнемане на общо 12 к.т., на основание Наредба № 1з-2539 на МВР.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че установената фактическата обстановка, описана в наказателното постановление е установена по безспорен и категоричен начин. Твърди, че са налице съществени нарушения на производствените правила при издаването на наказателното постановление. В с.з. се представлява от адв. А., който поддържа жалбата.

Ответникът в касационното производство – редовно призван, не се представлява. В писмени бележки, чрез проц. представител юриск. ВЛ. П., оспорва жалбата и претендира разноски за юриск. възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна като въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърдено изцяло наказателното постановление. В мотивите си районният съд е приел, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС на посочените дата и в посочения час със скорост от 124 км/ч при ограничение от 50 км/ч. в населено място, установено с техн. Ср-во – с-ма за видеоконтрол, превишение от 74 км/ч. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. 182, ал. 1, т. 6 от З.ДВ.П., във вр. с чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.. Излага мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в хода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказаване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното с АУАН е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред за целта. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Редовно съставените АУАН, съгласно чл. 189, ал. 2 от З.Дв.П. се ползват с доказателствена сила в производството пред органа като констатациите, отразени в този по настоящото дело не са оборени от жалбоподателя, напротив потвърждават се от всички доказателства по делото. Свидетелите на нарушението категорично потвърждават същото, като показанията им са обективни, непротиворечиви, както помежду си, така и с останалите писмени доказателства.

Съдът намира за неоснователни възраженията на касатора, относно неправилно тълкуване на установените факти, като същите са бланкетни и неконкретизирани.

По делото не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. АУАН е връчен срещу подпис лично на нарушителя на датата на съставянето му. Спазени са сроковете по чл. 34 от ЗАНН за издаване на НП. Размерът на санкциите е правилно определен към твърдия, предвиден в закона размер /при отчитане текста на разпоредбата чл. 182, ал. 1, т. 6 от З.ДВ.П., че за всеки 5 км/ч превишение над 50 км/ч се налагат по 50 лева глоба – в случая допълнителни 200 лева за 20 км/ч превишение/ и липсват условия за изменението им. Липсват основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде

оставено в сила.

С оглед своевременната претенция за разноси за юриск. възнаграждение, такива следва да се присъдят на ответника в размер на 100 лева.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

## Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4041 от 05.09.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 6480/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 16-ти състав;

ОСЪЖДА А. А. С., с адрес: [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати разноси по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.